

Wajkheel - Pekoedé 5777

Bijeenroepen - Inventaris berekening

Exodus - Sjemót 35 : 1 - 40 : 38.

In het kort:*

WAJAKHEEL (bijeenroepen): Mosje draagt op de Sjabbat te houden. Ook vraagt hij opnieuw om bijdragen in natura voor de bouw van de Woning. Naast Betsaleel uit de stam Jehoeda wordt Oholiav uit de stam Dan als meesterbouwer aangesteld, naast alle andere deskundigen. Er wordt zoveel materiaal gebracht, dat Mosje laat omroepen dat er nu genoeg is.

PEKOEDEE (inventaris-berekening): Nadat al het werk is verricht geeft Mosje een overzicht van alles wat er gedaan is met de gewijde gaven. Mosje zegent het volk. Daarna verneemt Mosje dat de Woning op de eerste van de maand Nisan moet worden opgezet. Mosje zorgt er voor dat alle onderdelen van de Woning op de juiste plaats terecht komen. Aharon en zijn vier zonen worden gekleed in de priesterkleding en worden gezalfd. Als alles klaar is daalt de Wolk op de Woning, ten teken dat G'ds glorie is neergedaald. Als de Wolk optrekt, reist het volk verder.

De feestelijke opening:

In de sidra Pekoedee zien we hoe de Israëlieten de takenlijst voor de Tabernakel afwerken. Heel zorgvuldig vermeldt de tekst hoe Betsaleel en Oholiav, onder leiding van Aharons zoon Itamar, al het materiaal dat de Jisraëlieten aandroegen verwerkten in de opbouw, de aankleding en het meubilair van de Tabernakel.

Zodra het hele project was uitgevoerd, werd het aan Mosjé overgedragen. „Zo werd het werk aan de Tabernakel, de Ontmoetingstent, voltooid. De Jisraëlieten hadden alles precies zo gemaakt als de Eeuwige het Mosjé had opgedragen.” (Sjemot / Exodus 39:32)

Het interessante is dat we in de hele sidra telkens horen dat Betsaleel en Oholiav verantwoordelijk waren voor alles wat werd gemaakt. Maar aan het eind van elke gedetailleerde beschrijving van een onderdeel staat steeds hetzelfde zinnetje: „zoals de Eeuwige het Mosjé had opgedragen.”

We leren dat Betsaleel zijn geest vormde naar wat G'd had opgedragen. De tekst zegt dat Betsaleel „alles (had) uitgevoerd zoals de Eeuwige het aan Mosjé had opgedragen.” (Sjemot / Exodus 38:22) Rasji merkt daarbij op: „Er staat niet 'alles wat Mosjé had opgedragen', maar 'alles wat de Eeuwige aan Mosjé had opgedragen'. Betsaleel deed zelfs dingen die zijn meester hem niet had opgedragen; zozeer had hij zijn gedachten gevormd naar wat aan Mosjé was opgedragen op de Sinai.”

Hoe was Betsaleel daartoe in staat? Hoe wist hij wat G'd aan Mosjé had opgedragen? Rasji vindt het antwoord in de naam Betsaleel. In de midrasj wordt verteld hoe Betsaleel op een bepaald punt wil afwijken van wat Mosjé hem opdraagt. Mosjé geeft hem gelijk en zegt: „Jij stond wellicht in de schaduw van G'd (betsal-El), want zo heeft de Eeuwige het mij inderdaad opgedragen.” Het inzicht en de vaardigheden die hij nodig had om zijn visie op de Tabernakel te verwerkelijken, kon Betsaleel ontlenen aan zijn nabijheid tot G'd.

Heel lang waren de Jisraëlieten afhankelijk geweest van iemand anders om toenadering tot G'd te zoeken. Toen ze uit Egypte bevrijd moesten worden; toen ze stuitten op de oever van de Rietzee; toen ze onderweg zonder voedsel kwamen te zitten: telkens weer smeekten ze Mosjé om G'd erbij te halen voor hen. Toen G'd rechtstreeks tot hen sprak, hadden zij liever dat Mosjé als tussenpersoon optrad. En toen zij tenslotte hun vertrouwen in G'd én in Mosjé kwijtraakten, belaagden ze Aharon en zeiden: „Maak een god voor ons die voor ons uit kan gaan” (Sjemot/Exodus 32:1).

Maar bij het bouwen van de Tabernakel proberen de Jisraëlieten zelfstandig toegang te krijgen tot de wijsheid van G'd. Onder leiding van Betsaleel, die zijn eigen plek in G'ds nabijheid had gevonden, bestudeerden zij de opdracht van Mosjé en kregen zo inzicht in wat G'd verlangde. De tekst herinnert ons er nog eens aan dat „zoals de Eeuwige het aan Mosjé had opgedragen, zó hadden de Jisraëlieten al het werk uitgevoerd.” (Sjemot/Exodus 39:42)

Nachmanides merkt op dat hier niet het gebruikelijke woord voor werk, melacha, wordt gebruikt, maar het woord avoda, dat ook gebruikt wordt voor het dienen van G'd.

„Want daarom hebben zij de Tabernakel gemaakt, om de mitswa 'Je zult de Eeuwige je G'd dienen' (Sjemot/Exodus 23:25) te vervullen.”

Met het voltooien van het werk aan de Tabernakel hebben de Jisraëlieten geleerd dat G'd niet alleen Mosjé als Zijn dienaar wil, maar dat de Jisraëlieten samen het vermogen hebben een huis voor G'd te bouwen.

De Jisraëlieten brachten de Tabernakel naar Mosjé, „de tent met alle toebehoren, de haken, de planken, dwarsbalken, palen en voetstukken. (Sjemot/Exodus 39:33), alles klaar voor gebruik. Toen Mosjé zag hoe zij hun werk gedaan hadden, „precies zoals de Eeuwige het had opgedragen, zo hadden de Jisraëlieten het gemaakt - zegende Mosjé hen”. (Sjemot/Exodus 39:43)

Mosjé zegende hen omdat zij eindelijk waren geworden zoals G'd hen had bedoeld: „een koninkrijk van priesters en een heilig volk.” (Sjemot/Exodus 19:6) Eindelijk waren zij zelfstandige dienaren van G'd geworden. Daarom kreeg Mosjé vervolgens de taak om de Tabernakel te voltooien. Hij was niet langer degene die G'd naar het volk moest brengen. Door het product van hun passie en persoonlijke offers heeft het volk G'd naar Mosjé gebracht.

Omdat het volk als geheel uit zijn eigen goddelijke oorsprong heeft geput, door ieder voor zich de Betsaleel in zichzelf te zien, werd de Tabernakel voltooid, en daardoor kon de Aanwezigheid van G'd de ruimte vullen. Rabbijn Jacob Arjé van Radzymin zei: „Het hele heiligdom was gevuld met Israëls liefde voor en verlangen naar G'd. Als gevolg daarvan rustte de Sjechina [Aanwezigheid, red.] op hen.”

Ieder van ons kan een Betsaleel zijn. Ieder van ons kan zijn plek vinden in de schaduw van G'd, en putten uit de heilige inspiratie om te zien hoe G'd wil dat wij bijdragen aan het grote plan voor het huis van G'd. Maar een huis voor G'd bouw je niet in je eentje. Alleen wanneer ieder van ons zijn of haar eigen unieke gaven aandraagt, met liefde en het verlangen om de hogere en heiliger doelen van ons bestaan te dienen, kan de Aanwezigheid van G'd onze heiligdommen vullen; de heiligdommen welke we met onze handen bouwen, en de heiligdommen die we in ons hart dragen.
(Bron: Levisson instituut.) (in het kort: NIK)

In Hebreeën 9:1-12 kunnen we lezen waar het verbond in Jeshua onze Messiach uiteindelijk in uitmondt.

Shabbat Shalom. *Rinze.*